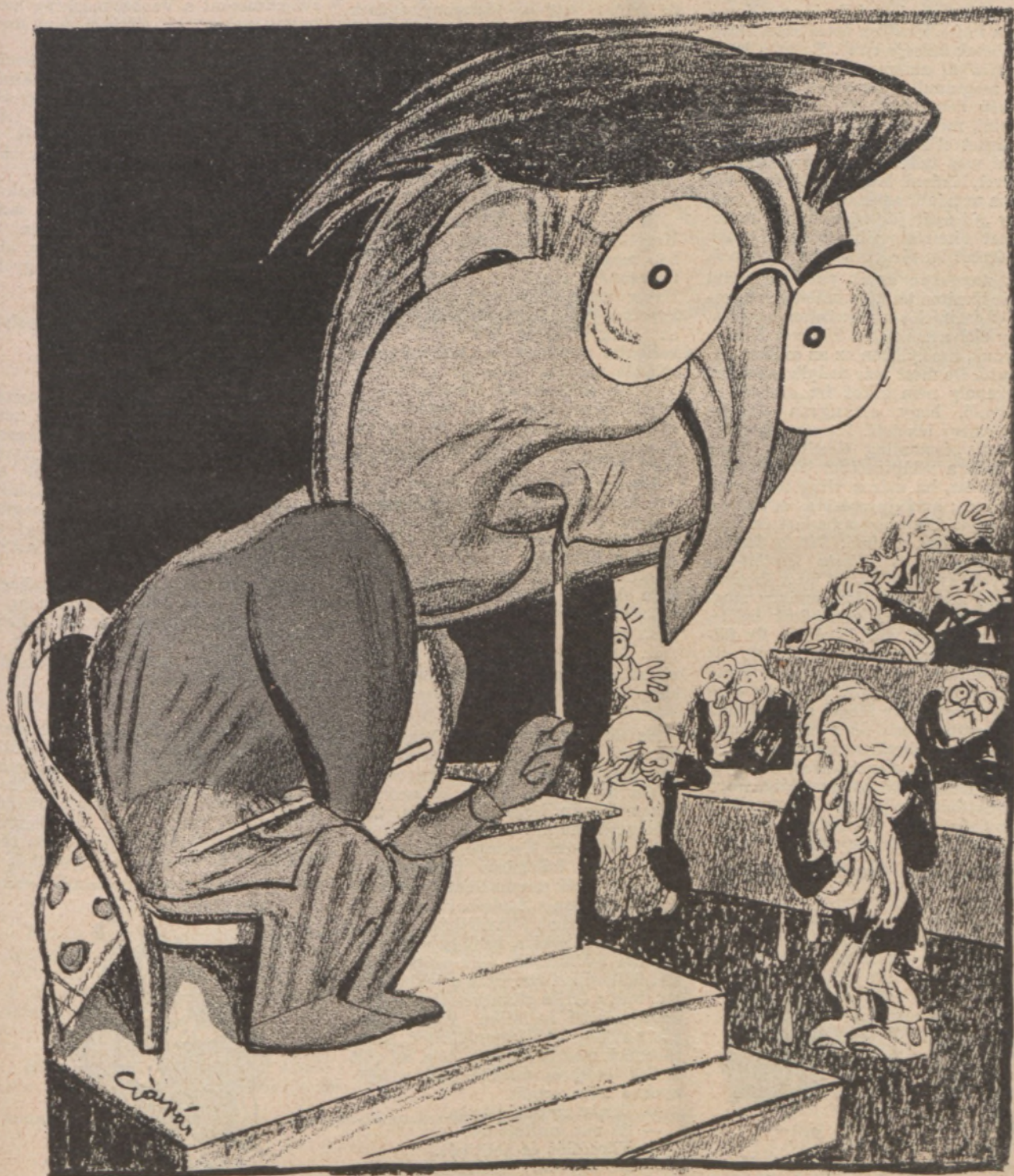

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁJUS 10. * 14. (3089) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Drukkolnak a professzorok

Klebelsberg-Toldi :

Bizony ha nem nézném tanári voltotok,
Majd tüstént bezárnám tudósi boltotok!

Ára 50 fillér

A legokosabb magyar emberről

írta: MÓRA FERENC

Filozopter korom óta tudom, hogy Kerkapoly Károly volt a legokosabb magyar ember. Nagyon hiteles helyről hallottam, kedves, öreg tanáromtól, Török Auréltól, aki mint anthropológus, egész órás előadást tartott nekünk a Kerkapoly koponyájáról. Különösen egy metafizikai tételét emelte ki, aminek, ahogy ő állította, azóta se tudta párját hasítani semmi idegen nációbeli filozófus.

„A belső, aminek belseje van, éppen olyan külső, amilyen belső azon külső, amelynek külseje van”. Ez az a híres metafizikai axióma, amit nagyon nehéz megtanulni, de aztán elfelejteni végkép nem lehet. És érdemes megtanulni, mert művelt társaságban ezzel érhet el nagy sikert, aki se rumizni nem tud, se indiánt játszani a kezével, lábával. Majdnem olyan nehéz utána mondani az embernek, mint azt, hogy „jó nyár jár rátok”. Egy metafizikai tételről pedig ennél nagyobb dicshíretet igazán nem lehet mondani.

A napokban egyik pesti egyetemi tanár barátomtól újra hallottam a zseniális definíciót s rászántam magam, hogy elolvasom azt a könyvét Kerkapolynak, amelyikben ez az axióma található. De most már melyik lehet az? Kerkapoly nem sokat írt s ebből is látnivaló, hogy csakugyan nagyon okos ember lehetett. Írt egy világtörténetet, „észtonilag előadva”, hogy legalább a világtörténet előadásában legyen ész, ha már a világ történetében nincs; aztán protestáns egyházalkotmányt, államzárszámadást és logikát, amelynek a címe: *Tiszta észton*.

Kikerestem a *Tiszta észton*-t a könyvek kriptájából és megdöbbenve láttam, hogy 1863 óta, amikor megjelent, nem sokan eszesedtek belőle, mert még nem volt fölívágva. És fölívágtam a nyolevanegyedik lapig, ott megtaláltam, amit kerestem s azzal visszatettem a helyére. Ez olyan okos könyv, hogy akár Hegel a magáénak vállalhatta volna, de nem ilyen magamfajta együgyű szegény embernek való könyv. Én eleget tettem a kegyeletnek, mikor elolvastam odáig, hogy a „mértékben olyannak bizonyult a mennyiség, mint mi uralg a minőségben s általa a benne nyilvánuló mi-

nőségben is; ilyenül bizonyult az által, hogy kitűnt, miként változása ennek is mássá levését vonja maga után”.

Most már olvassa tovább a *Tiszta észton*-t Bud János, úgymint pénzügyminiszter. A fölívágtatlan rész ezzel a passzussal kezdődik: „Egy állam, előbb egy, majd más tartományától fosztatván meg, még állam marad, de a fosztás folytatásával végre tönkre megy; egy tő, vízmennyiségének megfogyasztása dacára is az marad, de ha a fogyasztásnak határ nem vetetik, végre kiszárad s minőségét megváltoztatván, tán temetővé leend”.

Tiszta észton-nál nekem nagyobb mulatságom telt néhány apró történetben, amelyeket szeretszójel találtam följegyezve a legokosabb magyar emberről.

Berlini diák korában lett fanatikus Hegeliánus, de már pápai diák korában megvetette hozzá az alapot filozófiatánára, a híres Tarczy Lajos. Mikor aztán Kerkapoly is katedrát kapott a pápai kollégiumban, egyszer az öreg Tarczy is beült meghallgatni mesterré vált tanítványát s előadás után így gratulált neki:

— Én tanítottalak téged először a hegeli bölcsészetre, de én magam már akkor se értettem. Most te tanítasz rá engem, de most még úgy se értem, mint ezelőtt.

Nemcsak Hegeliánus esze volt azonban Kerkapolynak, hanem nagyszerű magyar parasztesze is s az már nagyon korán megnyilatkozott. Mikor egyszer kisgyerek korában barackot lopott a szőlejükben, megugrott az apja elől, aki haragosan kergette egy nyárfasuhóval.

— Megállj csak, te fittyfiritty!

— Álljon meg maga, — kiáltott vissza a gyerek — magát senki se kergeti!

Ez hiteles anekdota lehet, mert nemcsak Tóth Béla gyűjteményében van benne, hanem a szájhagyomány is föntartotta. A minap is mesélték nekem Pápán, hogy ott jártam. Cserébe aztán én mondtam el a pápaiaknak a következő Kerkapoly-történetet:

A pápai kálomista professzorból 1867-ben Deák csinált hadügyi előadót a delegációban s Andrássy Gyula csinált honvédelmi államtitkárt. Idegen terület volt neki a hadügy s a bécsi katonai tekintélyek, akik csupa vesztett háborúban szereztek a tekintélyüket, mégis teljes elismeréssel beszéltek szakismeretei hallatlan gazdagságáról. Egyszer a hadügyminiszter, Kuhn tábornok meg is kérdezte tőle, mi volt a foglalkozása, mielőtt haditudományokra adta magát.

— Tanár voltam Pápán.

— És mit tanított ön?

— Filozófiát és politikát.

— De ugyebár, mellékesen sokat foglalkozott haditudományokkal is?

— Bizony, most két hétig éjjel-nappal ugyebár se csináltam.

Kuhn elkáromkodta magát.

— Krucifix, én már húsz esztendeje foglalkozom velük, de épp az a két hét még mindig rám férne.

A mai idők gyermekének szinte öröm olvasni, hogy ötven évvel ezelőtt se volt fenéki tejfő az élet Magyarországon. Volt olyan elseje, hogy Kerkapoly, mint pénzügyminiszter, társzekerekkel hordatta föl a négykrajcárosokat a Várba, másképp nem tudták volna kifizetni a miniszteri tisztviselők gázsiját.

Meghallotta ezt a pletykát Bleichröder is, a berlini bankár, akinél Pulszky Ferenc járt ki a magyar államnak nyolevan milliós kölcsönt. (Az ilyen szolgálatra már akkor is a destruktívek voltak a legalkalmasabb emberek.)

— Nem tudom, hogy fogja önnök a hazája megköszönni ezt a nagy szolgálatot — mondta búcsúzóban a bankár. — Különösen Kerkapoly, aki már a négykrajcárosokból is kifogyott azóta.

Pulszky elnevette magát.

— Ahogy én ismerem Kerkapolyt, az nem köszöni meg sehogya se.

— Ugyan ne beszéljen!

— Fogadni mernék rá.

Fogadtak is egy skatulya havannába. Persze erről Pulszky itthon nem szólt semmit. Hivatalos komolysággal referált Kerkapolynak a berlini útról s vagy két óráig ismertette vele az aranygyapjú megszerzésének titkait. Mikor bevégezte, meghajtotta magát, a miniszter szokott mogorvaságával odabiccentett neki. Az ajtóból aztán visszaszólt Pulszky.

— Az ám, majd el is felejttem, hogy köszönetet is kell neked mondanom.

— Nekem? Miért? — ámult el Kerkapoly.

— Hogy megnyerettél velem egy skatulya havannát.

Takarékos, sőt fukar életével szerzett nagy vagyonát csupa kulturális és jótékony célra hagyta. De, mint életírója megjegyzi, végrendeletében is megmaradt Hegeliánusnak. Homályosságából annyi pör keletkezett, hogy némelyiknek lidércfarkát tán még most is kergetik az ügyvédek.

— Nem értem, Listyákné. Maga egész nap civakodik az urával. Mért nem válik el tőle?

— No persze, hogy aztán azt tesse, amit akar! Van eszemben!

— MIÉRT AZ ÖNGYILKOSOKON SEGÍTENEK, MIÉRT NEM INKÁBB AZ ÉLŐKÖN?

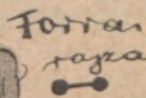
Előkészületek az Olimpiászra

Súlyemelés

Birkózás a városban

Viva! A nagylacsmegvágása

Cellalöve

Rugby
A téli lista mint zenvedő alany

Skadályverseny a tósi uccán

Diszkoszvetés

(v. egy nő félrevertes)
- Nona sum, ist der ein Mensch
aldolja a macsót!

Futás

Milyen lesz a hírszolgálat az öngyilkossági rendelet életbelépte után?

A magyar sajtó nehéz helyzetét akarjuk megkönnyíteni azzal, hogy az öngyilkossági hírek közlését tiltó rendelet életbeléptével szükséges új riport-frazeológiát nyilvánosságra hozzuk s ezennel díjmentesen átengedjük:

Nagy inzolvencia

Virág Manó nagykereskedőn inzolvenciája következtében gyomormosást alkalmaztak, de a csődöt nem lehetett megakadályozni. Az árverés holnap délután 4 órakor lesz a rákoskeresztúri izr. temetőben. Hiénák mellőzése kérik.

Halászat, vadászat

Nebich Tivadar banktisztviselő tegnap sikkasztás miatt a rendőrségre volt idézve, de ő ehelyett sétálni ment a Margithídra. A mohácsi halászok elfogták.

Kinevezések

Kovács János könyvelőt az Általános Bank elbocsájtotta állásából, de

másnapra már kinevezte az Első Magyar Farkasréti Ibolyatermelő R. T. al-szagértőjének.

Füldőélet

Sovány Elemér középiskolai tanár karácsony első napján fürödni ment a margitszigeti Dunaágba. Szórakozottságában levetette a télikabátját és tüdőgyulladást kapott.

A gondatlanság áldozata

Hull Andor tőzsdebizományos tegnap délután a hűvösvölgyi erdőben tragikusan elhunyt, mert véletlenül a hegyével előre nyelt le egy revolvergolyót.

Mulatságok

Macsuga Julia háztartási alkalmazott vasárnap délután szódavizet ivott. Nem lévén szokva ilyen erős italhoz, úgy berúgott, hogy három napig eszméletlenül fektet a Rókusban, ahonnan azonban helyszüke miatt átszállították a kerepesibe és most ott fekszik. Feltámadásához nincs sok remény.

Kéjes érzés

Lili: És milyen az új fogorvos?
Piri: Gyönyörű fiú. Tudod, már előre örülök a legközelebbi fogfájásomnak.

A tihanyi visszhangnál

En: Mi lesz a százezer román paraszt gyulafehérvári felvonulásából: távgyaloglás vagy diktatúra?
A visszhang: ... túra.

Pótindítvány

a belügyminiszter erkölcsrendelettervezetéhez, melynek főbb pontjai, ú. m. a kávéházi női kiszolgálás megszüntetése, szobaasszonyok kaszírnök, 40 éves korhatára stb. a lapokból ismereteselek.

A nagyméltóságú Belügyminiszter Úrnak bizonyára elkerülte figyelmét egynéhány erkölcstelenség és kicsapongás, melynek meggátlására a következőket indítványozom:

1. Szobaasszonyok és kaszírnök korhatárát a minimális 40 évről szállítsák le maximális 10 évre. Indok: ami biztos, az biztos.

2. Igaz ugyan, hogy a női kiszolgálás veszélyezteti a férfierkölcseket, de ugyanakkor logikus, hogy a férfikiszolgálás a nők erkölceit hozza kísértésbe. Indítványozom tehát, hogy az erkölcstelenségek gyökeres kiirtására céljából a kiszolgálás a Kemál pasa által felosztott török háremekből bőségesen felszabadult eunuchok által történjék.

3. A kenyereslányok 40 éves korhatárát megállapító szakasznak, mint fölöslegesnek törlését indítványozom. Indok: ha egy kenyereslány 40 éves korában még leány, akkor az olyan misz lehet, hogy a kutyának se kell.

4. A gyermekek erkölcsi nevelését már a legkisebb korban meg kell kezdeni és mivel nem tűrhető, hogy egy fiúgyermek már a csecsemőkorban megmételtyezzen a női test intím bájjainak fitogtatásával, indítványozom, hogy fiúgyermeket csak férfidajka szoptathasson.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

IBSEN csodás szépségű színműve, a „Ha mi holtak feltámadunk” egyik jelenetében a színpadon hull a hó. Persze csak afféle műhó. Természetesen az epéjéről és szójátékairól ismert pesti kritikus nem hagyhatta ki ezt a „ziccer”-t és így szólt:

— Sok műhó semmiért.

*

A BELVÁROSI Színház előtt két fiatal asszony beszélget:

— Mi a programod mára?

— „Nászéjszaka”.

— És holnap?

— A „Szeretők iskolája”.

*

IGY FEST a Belvárosi Színház új plakátja: „SZERETŐK ISKOLÁJA”. Egy rosszmájú pesti ceruzával ezt írta a plakát alá: „Nem tévesztendő össze a színiiskolával”.

*

EGYIK színpadi szerzőnkhez így szólt a napokban valaki:

— Mi különbség van maga és a Krétakör szerzője között?

— Mi?

— A „Krétakör” szerzője Klabund, maga pedig Vagabund.

EGYED Zoltán fordította, rendezte és konferálja be az orosz Urvancov érdekes színdarabját, a *Marusja*-t az Új Színházban. Megkérdeztük Emőd Tamás igazgatótól, hogy jutott erre a jó gondolatra.

— Egyed Zoltán elhozta nekem a *Marusja* fordítását. Mikor arról volt szó, ki rendezze a darabot, ezt mondtam neki: Te fordítottad, te Egyed!

*

LÁBASS Juci egymásután tizenkét-szer játszotta el Szegeden a „Nászéjszaka” pompás hármás nőszerepét. Minden este ezeröttszáz ember vett részt a „Nászéjszaka” élvezetében. Szegedi tudósítónk szerint az igazi hatás csak kilenc hónap múlva fog mutatkozni a népesedési statisztikában.

*

*Kétszázadszor megy
Az Operában a „Tosca”,
Mire így sóhajt fel
Egy pesti boltoska:
Míg ez a Tosca fenn énekel,
Az én árum a fenének kell.*

*

A VIGSZÍNHÁZ fényes szereposztásban újítja fel a „Pygmalion”-t. Végre egy darab, amelynek van Shawa, borsá.

A színész és az öngyilkos-rendelet

Kaptuk a következő levelet:

Kedves Borsszem Jankó! Kezdő színész vagyok és nincs pénzem reklámra. Mivel pedig a reklám egy színésznőnek, főleg egy kezdő színésznőnek nagyon fontos, hetenként egyszerűen link öngyilkosságokat szoktam elkövetni, melyeket a lapok szép színesen megírtak és meg volt az ingyen reklám. Nem beszélve arról, hogy A Mai Nap-tól direkt provizótiót kaptam, hogy ilyen rendszeresen ellátom őket anyaggal. Most ez mind megszűnik. Mint hallom, tilos a lapoknak az öngyilkosságok megírása. Bocsánatot kérek, de mégsem járja egy magyar színésznőt existenciájában így tönkretenni. Na nem? Tisztelettel

Piti Piri, színművész

Szép kis megnyugtató

Két komikus találkozik a Fészekklubban. Az egyik panaszkodik:

— *Hallatlan, kérlek, amit ez az X kritikus velem művel. Megint rosszat írt rólam.*

A másik csillapítja:

— *Ugyan kérlek, nem jelent semmit. Ennek a kritikusnak nincs egyéni véleménye és csak azt írja, amit az emberek mondanak.*

A Nemzeti Színház

színészbejárata előtt a falnak támaszkodva áll *Fehér Gyula*, a kitünő jellemszínész. Azt mondja neki *Rózsahegyi Kálmán*:

— Te, Gyula, nagy szerencséd, hogy itt vagy színész Pesten, nem pedig Kolozsváron.

— Miért? — kérdi csodálkozva *Fehér Gyula*.

— Mert ha téged most meglátna egy oláh rendőr, rögtön letartóztatna.

— Hiszen nem csinálók semmit.

— Dehogy nem! Vársz. Próbára vársz. *Fehér Gyula* vár. *Gyulafehérvár!* Ez pedig izgatató szó máma Erdélyben.

Pesti beszélgetés

— Látta már *Josephine Bakert*?

— Igen.

— Na és milyen hatást tett magára?

— Az egész mutatvány alatt könyveztem.

— Olyan megható volt?

— Egy frászt. A bűzbombák csipték a szememet.

A Royal-Orfeumban

A vendég így szól a pincérhez:

— Kérek egy feketét.

— Cukorral?

— Naná, ammoniákkal.

— Mit szólt *Baker*, mikor az első bűzbomba felrobbant?

— Nem szólt semmit, csak feketén bölongatott, mint az eperfa lombja.

Tanár, bankár, kereskedő

Egy gyönyörű és roppant elegáns nő megy végig a korzón. A tanár megigazítja a szemüvegét és szól:

— Ha a feleségem lenne!

A bankár szemébe vágja a monokliját:

— Ha a szeretőm lenne!

A kereskedő így sóhajt fel:

— Ha a kuncsaftom lenne!

Beóthy László,

aki napokig gyöngélt, arra a hírre, hogy a „Nászéjszaka” még mindig telt házakat vonz, makkegészséges lett.

Szomorj és Baker

Szomorj Dezsőnek azt mondja valaki:

— Mit szól hozzá, mester, *Baker* kisasszony ellen is tüntettek.

— Nagyon helyes — felelte Szomorj.

— Hogyan, ön ezt helyesli?

— Természetesen. Ha a Nagyasszony ellen tüntettek, tüntessenek a kisasszony ellen is.

ORFEUMIGAZGATÓK FIGYELMÉBE!
ELŐADÁS ELŐTT
HASZNÁLJUNK
PETROVACUUM CLEANERT

A Baker-tüntetés után

I.

— Miért füttyültek ezek a tüntetők *Baker* táncprodukciója közben?

— Biztosan azt akarták, hogy úgy táncoljon, ahogy ők füttyülnek.

II.

— Igaz, hogy a Royal Orfeumban könnyeztek az emberek a bűzbombáktól?

— Mi az, hogy könnyeztek? A *Zerkovitz* direkt sírt.

Gyermekkorús

— Mondja, *Blaustein* úr, nem hallgatja meg a Városi Színházban a gyermekkorúst?

— Mit frocliz maga engem? Ha én gyermekkorúst akarok hallani, akkor egyszerűen hazamegyek.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma május 20-án jelenik meg.

Mégis kidobtak

Miután felvettem szmokingomat és miután hajamat gondosan hátrafésültem, készen álltam, hogy mint nő bekopogtassak a feministákhoz. Gondoltam, csinállok valami szenzációs riportot róluk.

— Szívesen látjuk, — üdvözölt a titkárnő — de előbb meg kell győződ-nünk női egyéniségének bizonyos árnyalatairól.

— Parancsoljon.

— Szembeszökő a fiús divat, mely nőiességét teljesen lerontja. Egy öntudatos nő a külsőségekben megnyilatkozó ilyen hatásokat megveti...

— Bocsanát...

— Nincs bocsanát. Hogy hordhat ilyen gallért és ilyen nyakkendőt? Egyesületünket ne tévessze össze a Duna-korzóval. És ez a szivarzseb! Szokott dohányozni?

— Cigaretta-zom.

— Látom az Eton-frizuráján, hogy tökéletesen behódol a férfit utánzó divatnak. Már pedig jegyezze meg, hogy az a nő, aki tisztában van nemének magasabbrendűségével, soha se fogja utánozni a férfit. Hiszen ezzel csak saját magát alacsonyítja le...

— Engedelmet kérek.

— Hallgasson. Remélem, nem akar férjhez menni?

Siettem kifejezni álláspontomat a házasság intézménye iránt táplált ellenszenvemről, ami a titkárnőre rendkívül megnyugtató hatást tett.

— Végre valaki, aki nem akar férjhez menni!

— Akkor rendben van. Részt vehet értekezletünkön. Fáradjon be.

De alig tettem be a lábam, a küszöbnél egy cvikkeres nő meresztette rám a szemét. Felkiáltott:

— Hiszen ez férfi!

Megremegtem. Kapkodtam a szavak után.

— Kérem... tévedés...

— Mondom, hogy férfi. Azt is tudom, hogy kicsoda. Az unokahúgomnak udvarolt, de kosarat kapott...

Próbáltam tagadni.

— Nem vagyok férfi!

— A húgom kikosarazta, de azért mégis mindig eljárt hozzánk, könyörgött, sírt, később már be sem enged-tük a lakásba, de azért minden délután becsengetett...

A titkárnő rám nézett:

— Igaz ez?

— Igaz. Szórol szóra igaz. De ha kikosaraztak és mégis minden délután becsengettem, hát mondja kérem, férfi vagyok én?

Az érvelést elfogadták, de azért mégis kidobtak.

E. M.

A cserkésznapon

A Sas uccai kereskedőtől megkérdi egy ismerőse:

— Hát maga mit keres itt, Fuksz úr?

— Hogy mit keresek itt? Na hallja, félig-meddig én is cserkész vagyok.

— Mi az, hogy félig-meddig?

— Úgy, hogy kész vagyok.

Megfejelt népdal

— Petőfi: Alku —

Zsidóember, nebbich, zsidóember,
Dollárról szól ez a csekk, no vedd el.
Megveszem a daleszodat tőled,
Rádadásul add a becses nődöt.

„Ha a pénznek csak a fele báresz,
Kedélyemre hatással van már ez.
Sőt, ha csekkje netán fődözetlen:
Itt a nejem, tartsa ki helyettem.”

PARLAMENTI SZÍNHÁZ
HA MI, HALOTTAK FELTÁ-
MADUNK
A PESTI ÖNGYILKOSOK SCI-
FOVSZKY ELŐTT TISZTELGŐ
KÜLDÖTTségÉNEK FELLÉP-
TÉVEL.

Nobile tábornok Pesten

— Nem tetszik nekem ez a Nobile tábornok.

— Miért?

— Állandóan olyan luft-üzletekkel foglalkozik.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredé-nyeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőérelmeszedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrát az Elektromágneses Gyógyintézetben (VI, Vilma királynő út 11.)

Vöröspofa morfondál

Kun Béla: Hihetetlen, milyen kapzsi ez a világ! Még *be sem vettem semmit* és máris egész Európa a *kiadásomról* beszél.

A későn járó professzorok és Klebelsberg

A tanórákra későn járó egyetemi tanárok körében nem keltett különösebb izgalmat *Klebelsberg* Kunó gróf intelme. Az egyik professzor arra a kérdésre, hogy milyen hatása volt a parlamenti beszédnek, *hanjagul* így felelt:

— Olyan ez a figyelmeztetés, mint a tanári kar egy része: későn jött.

Tanárok és tanulók

Klebelsberg Kunó gróf szerint vannak egyetemi tanárok, akik nem tanítanak.

A rendőrség kommunikéi szerint vannak egyetemi hallgatók, akik színházi bűzbombák elhelyezésével foglalkoznak.

A józan közvélemény szerint a nem tanító tanárok és a nem tanuló tanulók ugyanabból a kurzus-anyaméhből születtek.

Ha azt akarjuk, hogy jog- és tanrend legyen, ezeket az egyetemi tanárokat meg kell tanítani, ezeket az egyetemi hallgatókat pedig el kell hallgattatni.

A tudomány nem halad

— Papa, nem tudom megcsinálni a számtani feladatot.

— Mi a feladat?

— A tanító úr azt mondta, hogy keressük ki a legnagyobb közös osztószámot.

— Micsoda? Hát még mindig nem találták meg? Pedig már akkor is keresték, amikor én jártam iskolába.

Egyetemi tanárok egymás közt

— *Szerencséje a kultuszminiszternek, hogy már túl van az egyetemi éveken!*

— *Miért? Mit tehettünk volna vele?*

— *Őt aztán megtanítottuk volna...*

Távolból

— *Petőfi után nem szabadon* —

Kis lokál a Nagykörút mentében,
Jaj, de drága volt a boltbér nekem!
Elúszott nőm smukkja, az a cseppnyi,
Valahányszor bért kellett fizetni.

Bár maradtam volna krejzler végig,
De az embert hossz-vágyak vezérlik,
Vágyaimnak engros-szárnya támadt
S odahagytam egyszoba-konyhámat.

Szép reményünk, ez a csalfa bankár,
Folyószámlát és hitelt garantál,
S csak midőn a csódtömögbe lépünk,
Vesszük észre gyászos tévedésünk.

... Apostagra ismerősök mennek,
Apósomnak tőlük mit izenjek?
Szóljatok be, bócherek, ha leszen
Snorrolástok háza közelében...

Mondjátok, ne adja fejét bura,
Mert nálam még jó a konjunktúra...
Ah, ha tudná: a „Markó”-ban élek,
Odahaza rég „süve”-t ülnének.

A családja

Egy francia gróf ezzel a kérdéssel fordult *Alexandre Dumas*-hoz, a nagy regényíróhoz:

— Nemde, az ön atyja, *Dumas* tábornok, mulatt volt?

— Úgy van, — felelt a költő — a nagyapám pedig néger volt.

— És a dédapja?

— Majom volt. Az én családfám ott kezdődik, ahol az öné végződik, gróf úr.

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— *Ledjél te edj politizáló edjete-mi tanár és o gráf Klebelsberg oreság mondogassa meg teneked o véleménygyét!*

— *Saksupán oz ünjilkos-rendelet tartsa még bened oz életet!*

— *Ne ledjen neked állandó lakásod és kapjál kvártélyt oz Eletvédelmi Otthonba!*

— *O Scitovszky belödjminiszter oreság uralkodása olatt ledjél te oz ünjilkossági rovat vezetüje edj estilapnál!*

— *O telefonautomata ledjen o te edjetlen örömöd ebbe az életbe!*

— *O djermeknap bevételibül finanszírozzák o te hajadon lángyod ártatlan flörtjeit!*

A pesti kereskedők és Josephine Baker

Két sasucci kereskedő beszélget:

— Maga már látta *Josephine* Bakert, *Weisz* úr?

— Láttam.

— Na és hogy tetszett?

— Sehogy. Mindig az adósaim jutottak az eszembe róla.

— Hogy-hogy?

— Azok is olyan *sötét* alakok.

Herczeg Ferenc és Nagy Emil

— Olvastad *Herczeg* Ferenc cikkét *Nagy* Emilről?

— Olvastam.

— És mi a véleményed róla?

— Még mindig jobb, mintha *Nagy* Emil írta cikket *Herczeg* Ferencről.

Amitől a héten egész Pest gurult a nevetéstől

Egy megrögzött házasságvadász állít be a házasságközvetítőhöz.

— Nevem *Grünsack*, kereskedő vagyok, nősülni akarok. Van-e valami alkalmas parti?

— Van kérem, hogyne volna. Itt van egy leány, kétszáz hold földje és teljes kelengyéje van, csak az a baj, hogy a félszemére vak.

— Füttyülök rá. Más nincs?

— Van kérem itt egy másik lány. Háromezer hold földje van és teljes kelengyéje.

— És mi a baja?

— Süket.

— Füttyülök rá. Na és ez az egész készlet?

— Hová tetszik gondolni? — mondja a közvetítő leplezett dühvel. — Van itt egy lány, ezer hold földje van és teljes kelengyéje.

— Na és kifogástalan?

— Tökéletes, azonfelül gyönyörű szép.

— Ez megfelel nekem.

— Csak egy kis baja van, — teszi hozzá a közvetítő. — Ez a lány magára füttyül.

Pesti polgár panaszai

Zöld vendéglő

Nem a Tisza partján
fekszik ez a csárda,
A vendéget ide
az autóbussz rázza.
Az asztalok mellett
pesti népek ülnek,
S a jazz-band egy pesti
slágert köszörülget.

Budán van e csárda,
mert a pestieknek
Zöld vendéglő kell most,
csak ilyet keresnek,
Nyár van és ilyenkor
elküldve eselédjét,
Itt eszi a pesti
szerény estebédjét.

A szerény estebéd:
körözött és kifli,
Mivelhogy az evés
a pestinek sifli.
Neki az a fontos,
hogy mondhassa másnap:
„Az ember urasan
Budán vacsorázhat!”

Van persze olyan is,
ki rászánja fejét
S hozat könnyelműen
egy liba-elejét.
De a fizetésnél,
a nagy cehek nézve,
Libaelejének
szomorú a vége.

De azután legyint:
egy meg a fene,
S felüti a fejét,
ha rákezd a zene.
És feledve bűjút,
mit se gondolkozik,
Átkapja bé nejét
s vígan csarlsztonozik.

Egy-két perc s mindenki
táncol már a zöldbe',
Mert hát az éjszaka
lassanként már görbe.
Már a bankár úr is
kiáll a párjával,
S táncol görbe kedvvel
s két görbe lábával.

És a hangulatos
szép tabáni éjben,
Fürdik a pesti férj
tavaszesti kéjben,
S mikor bé nejével
hazafelé ballag,
Röhögve kacsint rá
sok millió csillag.

—eszfer—

Román demokrácia

- Nem tudod, mi a célja ennek az örökös romániai forrongásnak?
- Az ellenzék a panamista és centralista kormány ellen izgatja a népet.
- És mi a végső célja?
- Decentralizálni a központi panamát.

A repülő adós

- Mit szólsz hozzá? Lilly Dillenz-ről, aki Riszticessel át akarta repülni az óceánt, kiderült, hogy a hitelezői elől menekül.
- Nyugodt lehetsz, nem viszi el szárazon.
- És a hitelezői?
- Azok már úgylis vízben vannak.

Carol herceg manővere

- Mit gondol, mi a célja a román trónkövetelőnek?
- Úgy látszik, átcaroló mozdulatot tesz.

Pesti üzlet

- A textilkereskedőhöz beállít az ügy-nőke. Sugárzó arccal mondja:
- Háromszáz métert adtam el, főnök úr.
- A kereskedő boldogan átöleli:
- Bravó! És mit?
- Cérnát, — felel vigyorogva az ügynők.

Hja úgy!

- Hallottad? Életvédelmi osztályt állítanak fel.
- A rendőrségen?
- Nuná, az adóhivatalban!

A „Z” betű, amit Vass József elvesztett és Klebelsberg megtalált

Akik Vass József dr. népjóléti minisztert beszélni hallották, tudják, hogy a „miniszter” szót következetesen „minister”-nek mondja, s betűvel. Nagyon zamatosan, dunántúli hangsúllyal.

Akik viszont végighallgatták Klebelsberg Kunó gróf nagyszabású büdészbeszédét a képviselőházban, egyszer csak arra lettek figyelmesek, hogy a kultuszminiszter a „sport” szót több ízben is „szport”-nak ejti.

Szerkesztünk, aki az ujságírók karzatán ült, odaszólt a hátsóbb padokban ülő képviselőkhez: „Klebelsberg megtalálta a „z” betűt, amit Vass elvesztett”. Szerencsére halkán mondta s így az elnöki kiutasítás elmaradt.

Megmagyarázom az automatatelefont

— Tehát, barátom, azt kéred, hogy magyarázzam meg neked az automata-telefon kezelését. Hát milyen telefonod van?

— Rendes. A Gfesham-palotában lakom és rendszerint a Kereskedelmi Minisztériummal szoktam beszélni, annak pedig már automatája van.

— Helyes. Tehát te fel akarod hívni a minisztériumot. Hála az automatának, ezt öt perc alatt meg is teheted. Bezzeg — eddig!... Leültél, föl-emelted a kagylót, a központ nem jött, ha jött: nem adta a Terézt, ha adta: a Teréz nem jött, ha jött: nem kapcsolt, ha kapcsolt: a szám mással beszélt, ha nem beszélt mással: akkor téves kapcsolás volt. Hajaj! Most már ez nem létezik! Most minden megváltozott. Szóval, fel akarod hívni. Van 1928-as póttelefonjegyzékkivonatod?

— Nincs.

— Hát vegyél. De ha ez megvan, már rendben is vagy, olyan, mintha már beszélnél...

— Talán ez a pót-izé kapcsol?

— Azt nem. De megnézheted benne, hogy a keresett szám nem szűnt-e meg, vagy nem változott-e meg. És ez nagy előny! Enélkül meg se mozdulhatsz. Szóval, ha az illető szám nincs benne az 1928-as póttelefonjegyzékkivonatban, akkor már rendben is vagy, olyan, mintha össze lennél kötve. Mert akkor a szám benne van az 1927-es főtelefonjegyzéknévsorban. Eddig érted?

— Igen. Szóval, ha benne van, akkor lehet beszélni.

— Azt lehet, de egyelőre még nem telefonon. De nem kell félni, eljön mindennek az ideje. Most már egy pillanat az egész. Mert az 1927-es főtelefonjegyzékkivonatban megnézed az illető számot és az illető számot akkor kikeresed egy pillanat alatt az automatává változott telefonállomások mellékjegyzékkivonatában... van ilyen neked?

— Van... de őszintén szólva, nem férték be ezek a nyomtatványok az irodámba, mert nagyon szűk irodám van...

— Nem baj, huzzass rá egy emeletet, fő az, hogy gyorsan és biztosan tudsz telefonálni. Szóval, ha benne van az automatává változott telefonállomások

mellékjegyzékkivonatában, akkor a szám mellett megtalálod az automata-számot...

— És akkor beszélhetek?

— Várj, mit türelmetlenkedsz? Örülj, hogy végre van egy egyszerű, könnyen kezelhető telefonod. Szóval, a szám mellett találsz két oszlopot. Az egyikben vannak az április 15-én életbelépő állomások, a másikban az április 29-én életbelépők, persze ez nem olyan egyszerű, mert van egy utalás, hogy április 15 helyett 29 és április 29 helyett május 13 értendő.

— Ahogy ez értendő!

— Ejnye, de nehéz fejed van! Örülj, hogy ezt a pár könyvet végigfutod és máris beszélhetsz. Szóval, ha a szám az első oszlopban van, akkor ninesen semmi baj, de ha a másodikban van, akkor...

— Akkor várni kell május 13-ig.

— Dehogya! Akkor úgy kapod a számot, mint eddig.

— Szóval, mégis kell várni május 13-ig?

— Mért kellene?

— Na halod, ha úgy kapom a számot, mint eddig! Ne felejtse el, hogy ma már május 4-ike van!

— Persze. Szóval, ha az első oszlopban van a szám, akkor lehet beszélni...

— Szenzációs! Akkor már lehet beszélni?

— Várj. Akkor lehet beszélni arról, hogy fölemeled a kagylót és a központ jön és tegyük fel, hogy jön...

— Nem jön!

— De tegyük fel, hogy jön...

— De minek tegyük fel, mikor úgyse jön?

— De csak akadémiusan tegyük fel, vagy... csoda történik és mégis jön, akkor kéred az „automatát” és tegyük fel, hogy az automata jön...

— Nem jön!

— De mondjuk, mégis csoda történik.

— Mi az, hogy megint csoda történik? Hát mi az én irodám? Egy Hóreb hegye?

— De én fölteszem, hogy jön, ha meg is pukkadsz, mert csak így érted meg, szóval, az automata jön, bemonod a számot és tegyük fel, hogy azonnal kapcsol...

— Már megint tegyük fel? Megörülök!

— És tegyük fel, hogy a szám nem beszél mással és tegyük fel, hogy jó számot kapcsolt...

— Te, ha még fölteszel valamit!

— És ha jó számot kapcsolt, akkor tegyük fel...

— Te, én tetteles leszek!...

— Ne bánts... Akkor tegyük fel a kagylót a helyére, menj le az uccára, szaladj át a Lánchídon, két perc alatt a minisztériumban vagy s 5 perc alatt el is intézed a dolgot, ami mégis nagy előny, mert ha nem volna automatatelefon, akkor egy óráig is eltartana...

Görög László

2 történet a kislányomról

Kedves Borsszem Jankó! Katóka lányom hat éves, tehát érthető, hogy terrorizálja a házat. Legutóbb valami esinyen kapta rajta a feleségem és büntetésből nem ünnepeltük meg a közeledő születésnapját. Mikor a nagy nap elérkezett, Katóka így szólt:

— Nem kell, hogy gratuláljatok, elég, ha valami szép ajándékot kapok.

A másik eset:

Nagyobb társaság volt nálunk, fiatalasszonyok és legények. Katóka egy fiatalember térdére kúszott, akinek a szomszédságában éppen az az asszony ült, akivel szívesen hozzák meghitt kapcsolatba a nevét. Katóka arról beszélt, hogy gyönyörű babája van. Egyszerre csak lecsúszik a fiatalember térdéről, így szól:

— Mingyárt idehozom a babát, de ne engedjen addig senkit a helyemre.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy idősebb úr mérges pillantásokat lövel a vele egy kupében utazó asszonyra, akinek másfél éves gyereke hangosan sír.

— Remélem, nem szenved valami ragadós betegségben!

— Boldog lehetne az úr, ha megkapná, — válaszol az anya. — A kiscsinek ugyanis most jönnek a fogai.

Circulus vitiosus

— Hallom, hogy a barátod hosszabb tengeri útra ment, hogy kigyógyuljon. Tulajdonképpen mi a baja?

— Agyondolgozta magát, hogy pénzt teremtsen elő a tengeri útra.

Férj, feleség

— Ha az én férjemnek mondanak valamit, az egyik fülén bemegy, a másikon kijön.

— Ha az én feleségemnek mondanak valamit, mindkét fülén bemegy és a száján jön ki.

Megszólalásig hú

— Na, Béla, mit szólsz a boldogult mama megnagyított arcképéhez?

— Kitünő, szívecsém, mert szinte azt várja az ember, hogy megszólaljon és az is kitünő benne, hogy — nem szólal meg.

VÍGSZÍNHÁZ

Saw Pygmalion

Gaál Franciska Rajnai Gábor
Gazsi Mariska Mály Gerő

Fővárosi Operettszínház

Az idei szezon slágere
Jazz-operett

ZENEBONA

RAGYOGÓ! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓ!

Howy az egyetemen csinálják

— Tessék bemagolni! —

Klebensberg kultuszminiszter hevesen kifakadt némely egyetemi tanár oktatási módszere ellen, amely abból áll, hogy százegynéhány kérdéssel operál, amiket jegyzetéből magolnak be a hallgatók. Ennek illusztrálására elmondta valaki a t. Ház folyosóján, hogy néhai Kossuthány Ignác tanár, ha meg akarta állapítani, hogy a szigorlatozó hallgatta-e az előadásait, vagy csak a silány „puskát” vágta be, ezt a kérdést adta fel:

— És a pápa?

Ha a jelölt ezt felelte rá: „Az is”, akkor tisztában volt vele Kossuthány, hogy a kompendiumból szedte ki. Ennek a „tudományos” kérdés-feleletnek a mintájára állítottuk össze a következő aktuális kompendiumot:

Kérdés: Hát Fedák Sári?

Felelet: Az is.

Kérdés: A háziurat ne?

Felelet: Dehogy is ne! Mingyárt!

Kérdés: És a forgalmiadellenörre?

Felelet: Arra legjobban.

Kérdés: Az anyósával?

Felelet: Isten ments!

Kérdés: Bud Jánosnak is?

Felelet: Neki pláne!

— A jövő héten már nem jelenik meg a *Mai Nap*.

— Miért?

— Hát nem olvastad? Ezentúl tilos a lapoknak olyan riportot közölni, amely öngyilkossággal foglalkozik.

Az osztrák-magyar meccs után

— Nagy igazságtalanság történt a magyarokkal.

— Miért?

— Mert öt gólt kaptak.

— Hol itt az igazságtalanság?

— Ott, hogy huszonötöt érdemeltek volna.

„Minden más szer — talán
Biztos csak a SALAN”

2451 ember fizetett rá egy hónap alatt Budapesten arra, hogy nem vásárolt egy üveg

Salan-t

Ennyien kaptak járványos betegséget a hivatalos jelentés szerint március hónapban.

Minden járvány ellen megvéd a SALAN

a tökéletes fertőtlenítő háziszer!

Egy üveg ára 1 pengő 20 fillér
Kapható mindenütt

Fejezetek egy nő naplójából

1912 december 22.

Ma lettem huszonkétéves. Öregszem. És ha elgondolom, hogy még mindig nem mentem férjhez! Rémes.

1913 december 20.

Ma megkérte a kezem egy fiatalember. Tulajdonképpen nem lenne szabad haboznom, az én koromban egy nő már nem nagyon válogathat, de én mégis habozom. Istenem, hiszen ez a fiú olyan fiatal. Főleg hozzám képest. Én huszonhárom multam, ő még csak huszonkettő lesz. Majdnem gyerek.

1914 május 17.

Soha ne menjen egy nő férjhez nála fiatalabb emberhez. Ez borzasztó valami. Tudom az én esetemből. Pedig köztem és férjem között alig másfél év a differencia és mégis. S ami a legbosszantóbb ezeknél a fiatal férjeknél, nem tudnak a feleségükhöz öregedni. Sőt, az az érzésem, nem is akarnak. Amilyen hitványak a férfiak, kitelik tőlük.

1918 december 29.

Még csak öt éves házások vagyunk, de a férjem már kezd pocakosodni. Ma a kezembe akadt esküvői fényképek. Idegen ember nehezen találná ki, hogy az a cingár gyerek a férjem.

1920 december 12.

Ma levágattam a hajamat bubisra. Érdekes, milyen fiatalossá tesz ez egy asszonyt. Csak most látom, milyen nagyszerű divat ez a bubi. Bár a férjeknél is divatba jönne. Az én férjemnek például direkt előnyös lenne. Utóbbi időben ügyis aggasztóan kopaszodik.

1923 október 3.

Ezekben a mai divatú rövid szoknyákban úgy érzem magam, mint tizenhatéves koromban. De mit beszélek? Össze sem lehet hasonlítani ezt a szoknyámat az akkorival. Hogy az mennyivel hosszabb volt!

1925 november 3.

Frizurát változtattam. Most etonhajam van. A bubit már untam, meg aztán nem is illett már hozzám. Ezt ma már csak az öreg nők viselik.

1927 december 22.

Már komolyan kezdek aggódni férjem miatt. Veszedelmesen öregszik. Tegnap volt a születésem napja. Szerintem a huszonkilencedik. Férjem szerint a harmincötödik. Szegény, az ő korában már gyöngül az ember memóriája. Hiába, csak öreg emberhez ne menjen az ember feleségül.

1928 január 11.

Ma elküldtem férjemet Voronoffhoz. Sajnos, már nem tudott rajta segíteni. Nem is csodálom. Voronoff nagy művész, de kunsztokat ő sem tud csinálni. Sajnos, a férjem se.

1928 január 19.

Szegény férjem már nagyon beteg. Hiába, az aggkori végelgyengülés, az már komoly dolog. Állandóan azt hajtogatja: mi lesz veled, ha egyszer lehűnyom a szemem? De azért esténként, mikor hárman ülünk az asztalnál: ő, én meg az a fiatal, csinos házi-orvos, nem jutna eszébe még csak egy pillanatra se lehűyni a szemét — egy kicsit.

1928 március 26.

Férjem ma beváltotta ígéretét: lehűnyta a szemét. Istenem, vannak még korrektszerű férfiak a világon. Azaz, hogy, azt hiszem, ő volt az utolsó. Vele sírba szállt ez a típus.

1928 április 27.

A fiatal orvos ma megkérte a kezemet. De nem merek hozzámenni. Már huszonhét éves. Félek, hogy előbb-utóbb ő is a nyakamra öregszik.

1928 május 7.

Döntöttem. Nem megyek férjhez. Elvégre még fiatal vagyok. Ráérek.

HESZ FERENC

Képrejtvény

A múlt számban közölt rébusz megfejtése: „Kettőn áll a vásár”. Könyvtulajtomat dr. Fehér Mihály ügyvéd (Szolnok) kap.

Ahol még van vevő

Beszélgetés az Andrássy úti divatüzletben.

— Komlós úr, megnézte az áru-mintavásárt? — kérdi a közismert Komlós Sándortól egy utazó.

— Minek menjek én oda? Ha vevőt akarok látni, az üzletben maradok.

KÖZGAZDASÁG

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság május hó 5-én tartotta 1928. évi rendes közgyűlését, amely az 1927. évi nyereséget 207.633.50 pengőben, az osztalékot pedig 15 pengőben állapította meg.

A Földhitelbank Rt. igazgatósága dr. Paupera Ferenc elnöke alatt megállapította az 1927. évi üzleti eredményt, amely 1.029.286.43 pengő tiszta hasznot mutat ki. Ez a kedvező üzleti eredmény teszi lehetővé, hogy az igazgatóság a közgyűlésnek javasolni fogja, hogy az 1927. évi szelvény beváltására, a tavalyi 5 pengővel szemben az idén szelvényenként 6 pengőt fordítson.

Molnár Jenő tréfái

A meztelen táncosnő felöltözött

Felültem a Wells-féle időgépre, de mindössze csak három-négy esztendőt utaztam előre. (Fantázia dolgában igen szerény igényeim vannak a filmírók agydöglesztő fantáziájának kivirágzása óta.)

1932-ben vagyunk. Egy nagyváros körútján sétálok. Hatalmas színes plakátok hirdetik, hogy Miss Ellen Dorrieth, a világhírű táncosnő, este fellép a Matador-színházban.

Miss Ellen Dorrieth... Hol is olvastam a nevét? Hopp, hiszen ez az a vakmerő, a mindenkinél szemérmetlenebb táncosnő! Fiatalemberek álmainak megrontója, öregurak Wertheimkasszáinak boszorkányos nyitogatója, tisztos és tisztelnélküli feleségek megbotránkozatója... Aki ellen minden országban új kereszties hadjáratot hirdetnek a különféle címen működő erényligák... akinek elszánt erkölcs-telenségét parlamentekben ostromozzák a jobboldal szónokai... aki miatt egész Európa rendőrségének szinte állandó készenlétben kell lenni, mert Miss Ellen Dorrieth beutazza a kontinentst, magával hurcolva a mételet, a fertőzést... nyihaha!

Az uccasarkon ujságot veszek. Az első oldalon öklömnyi betűkkel nyomtatott címek:

**ÓRIÁSI TÜNTETÉS KÉSZÜL
MISS DORRITH ELLEN
A FELÖLTÖZÖTT TÁNCOSNŐT
BÜZBOMBÁVAL ÉS ZÁPTOJÁSSAL
FOGADJA AZ ERKÖLCSLIGA**

És olvasom a cikket:

„Üjabb, minden eddiginél felháborítóbb és szégyenletesebb merénylet küszöbén állunk. Miss Ellen Dorrieth, a hírhedt felöltözött táncosnő ma este fel akar lépni a Matador-színházban, hogy erotikusan bebugyolált külsejével, szemérmetlen és kihívó testi leplezettségével megrontsa drága ifjúságunk lelkét. Ma, amikor a meztelenség áldásos kultusza terén odáig jutott az emberiség, hogy a fődetlen női test látása a legtisztább s minden melléggondolattól ment érzelmekeket ébreszti bennünk, — ma, amikor a legfinomabb és legártatlanabb esztétikai hatáson kívül a meztelenségnek semmi más vonzóereje nincs, idején egy raffináltan öltözött táncosnő, aki a feje búbjától a lába hegyéig eltakart testével akarja felcsiklandozni a szunnyadó érzékiséget. A sejtelmesnek, a titokzatosnak vakmerű fitogtatása, a nyakig gomboltság izgató erotikája ellen fel kell lázadnia az egész nyakigláb dekoltált társadalomnak”.

Egy másik cikk ezt mondja:

„Az Erkölcsliga tegnapesti ülése viharos lefolyású volt. Kengyelác Gyula képviselő nagyhatású beszédben hívta fel az egyetemi ifjúságot, hogy akadályozza meg Miss Ellen Dorrieth fellépését. Tudjuk, úgymond, hogy ez a gyanus származású nő a cipője sarkáig érő bő szoknyájának egy-egy óvatos meglibbentésével, a ruhapáncélba szorított felsőtest idomainak sejtetésével milyen alantas hatásokra spekulál. A mi tetőtől-talpig tisztos és tetőtől-talpig meztelen asszonyaink bezzeg nem csinálnak titkot a természet adottságaiból, ezért is olyan egészséges a mi népünk, ezért nem tizedeli sorainkat a titkos szerelem és annak még titkosabb következményei. Elég volt a szexuális fantáziának rejtett csodákkal való feleségizásából! Le az erkölcsellenekkel, le a felöltözött táncosnőkkel, hulljon le a lepel!”

Ezek után természetesen szörnyen kíváncsi voltam a táncosnő mutatványaira. Igen ám, de egy később megjelenő ujság hírlül adta, hogy a táncosnővel próba-fellépést rendeztetett a hatóság, hogy megállapítsa, vajjon nem lépi-e túl felöltözöttsége az erkölcs és a józólés határait. A bizottság úgy találta, hogy minden rendben van, csak éppen a karokat, a vállat, a mellét és a combokat kell ruha nélkül hagyni. Még így is éppen eléggé fulmináns lesz Miss Dorrieth hatása a férfiakra.

Este a Matadorba mentem. A nézőtér zsúfolásig megtelt. Szép asszonyok és leányok pompás toalettje tarkállott a földszinten és a páholyokban. Egy-egy keskenyebb szemérmöv — az egyetlen ruhadarab — vagyonokat ért: briliánsokkal, igazgyöngyökkel volt kirakva. Ezenkívül csak cipőben és keztyűben láttam soha nem tapasztalt luxust. A férfiak öltözete nagy-

jában a régi volt, csak éppen a hajukat hordták sokan kontyba tűzve vagy kétoldalt lecsüngő copfokban. Volt néhány divatosabban öltözött férfi, aki szoknyanadrágot, továbbá sált vagy boát viselt.

A hírhedt táncosnő első megjelenése a hölgyek soraiban viharos undort, a férfiak közt mámoros extázist keltett. Még az Erkölcsliga által kirendelt ifjak is elfelejtettek tüntetni. Miss Ellen Dorrieth testét olyasféle túllruha fedte, amit a régi erkölcselen világban az Opera ballerínái viseltek. Langyos dallamra kimért léptekkel táncolt, alig emelve lábát öt-tíz centiméterre a színpadtól. Karjait egyszer-kétszer ábrándosan széttárta, majd a szíve fölött összekulcsolta, miközben lehúnyta hosszú, selymespillájú szeméit. A közönség tombolva ünnepelte. Egy férfi elájult az izgalomtól. Később kiderült, hogy agglagótt az illető, aki azért nem házasodott meg, mert a meztelen nőtársadalomban egyetlenegy sem talált, aki szerelemre tudta volna gerjeszteni.

Előadás után több, mint száz levél hevert Miss Dorrieth öltözőjének asztalkáján. Valamennyit férfi írta. A legtöbb pezsgős vacsorára invitálta, de volt olyan is, — aki megkérte a kezét. Az egyik — huszonkét éves ifjú — ezt írta:

„Imádott Művésznő! Ön csodát művelt. Eddig soha nem éreztem azt, amit az Ön felséges megjelenésekor éreztem. Előadás után a színház hátsó kapujánál várom. Ha nem hallgat meg, kiirtom magamat”.

A nők véleménye megoszlott. Túlnyomó többségük leszólta a táncosnőt. „Biztosan valami rejtgetnivalója van, — mondták. — Rendes nő mindent megmutat, mert szégyenlős. Szégyelné, ha olyasvalami lenne a testén, amit el kell takarni”. A kisebbség — és ehhez a csoporthoz főleg a negyven éven túli nők tartoztak — hajlandó volt megérteni és méltányolni, sőt meg is bocsátani a felöltözött táncosnő erkölcsellenes merényletét.

Ami engem illet, őszintén szólva, nagyszerűen éreztem magamat. Egész előadás alatt egy feltűnően szép meztelen menyasszonyt bámultam az első páholyban. Pedig az angyal egy kicsit szégyelte magát. Anyajegye volt hátul, a csipője alatt.

Tavaszi mintavásár

Két vidéki végigjárta a budapesti árumintavásárt és mikor hazamennek, nagyokat lódítva mondják el szájtató kocsmái asztaltársaiknak, mi mindent láttak.

— Volt ott egy gép, — meséli az egyik — amelyikbe fönt bedobták a marhabőrt és lent kész cipő jött ki belőle.

— Az semmi, — licitál rá a másik. — Volt ott egy gép, amelyikbe fönt szőlőfürtöket dobta be és lent csupa részeg pasas jött ki.

Tápszert

— Igaz, hogy a sör táplál?
— Hogyne. A sörgyárosokat.

— Mondd, hiszel te az átöröklés elméletében?

— Nem. A nagybácsim egy héttel a halála előtt csödbe ment.

Pesti ember előjegyzési naptára

Május 11. Színházba szeretnék menni.

Május 15. Munkát keresek, adóra kell a pénz.

Junius 1. Munkát keresek, házbérrre kell a pénz.

Július 15. Egész nap otthon maradok, hogy ne találkozzak a hitelezőimmal.

Augusztus 1. Egész nap házon kívül maradok, hogy meg ne találjon a háziúr.

Roth és Grün találkoznak a Rombach uccában.

— Régen nem láttam a sógorát, Grün úr. Hogy áll a dolga, hogy megy neki?

— Se nem áll, se nem megy. Ül.

Kis történet a vegyésztanarról

Alkály doktornak meghalt a felesége, akit kívánsága szerint elhamvasztottak. Az özvegy, aki a vegyésztanára volt, egy nap gyász után serényen munkába állt. Egyik barátja, aki meglátogatta, csodálkozva mondta:

— Hogyan, tanár úr, ön már dolgozik?

— Igen. Ma kaptam meg a krematóriumból elhunyt nőm hamvait és érdekes, milyen feltűnően kevés $CA(SH)_2$ van benne...

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:

GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDÓDOS:

BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.

IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI. MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233-24.

NYOMATOTT

BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII. RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Tavas van...

Nagyságos Asszonyom, siessen

KLEIN ANTAL

divatáruházába

Király u. 53 (Akácfa u. sarok)

ahol

OLCSÓN ÉS DIVATOSAN

vásárolhat.

**Ötven év múlva
vagy: a bölcs előrelátás**

Vass József nyugalmazott miniszter: Bizony Imre öcsém, okos volt annak idején azt az aggkori biztosítást megcsinálni.

Dréhr Imre nyugalmazott államtitkár: Nekünk csak jó, de Bethlennek semmi haszna sincs belőle... Ő ma is miniszterelnök.

Miért akar Carol herceg hazamenni?

A volt román trónörökös kiárványt tett közzé, amelyben azt mondja, hogy Románia tekintélyének helyreállítása végett akar hazamenni. A szózat hatása alatt a bukaresti tudományos akadémia barlangkutató szakosztálya országos nyomozást indított, hogy a román tekintélyt felkutassa. A barlangkutató tudósoknak eddig nem sikerült célt érni, viszont az akadémia nyelvészeti szakosztályának sikerült megtalálni a tekintélyt a román szótárban. Kiderült, hogy még a szó sem román, hanem idegen. Azt is eltulajdonították.

ARANYKÖPÉSEK

A férfinak az első, a nőnek az utolsó szerelme olyan, hogy mindent elszöppör az útjából. *

Ha igaz, hogy a nappalnak szeme, az éjszakának füle van, akkor az is igaz, hogy a férjnek sem nappala, sem éjjele nincs. *

Régen legalább az a mentsége volt meg a nőnek, ha elbukott, hogy hosszú a szoknyája... *

A nő a szerelem egy-szavas szerepére úgy készül el, mint egy egész életet betöltő színjátékra.

Karádi Emil

Kedves Borsszem Jankó!

A falusi doktor meglátogatta Gergő bácsit. Körülnéz a lakásban, aztán így szól:

— Nézze csak, Gergő bácsi, az nem egészséges dolog ám, hogy a hálószobájuk mellett van a disznóól.

— Ugyan, tekintetes doktor úr — felel Gergő. — Harminc esztendeje van így, oszt még egy disznónk se lett beteg.

**Egy vidéki színház
kapujáról**

KUTYÁKAT

a színházba vinni

TILOS!

Az Állatvédő Egyesület

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁJUS 10. * 14. (3089.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Kun Béla a bécsi cellában –

álmodik szépet, gyönyörűt...

Mit tölt ki a pesti polgár?

A mérgét.
Az adóívet.
A különféle büntetéseit.

Mit vesz be a pesti polgár?

Maszlagot.
Veronált.

Mit ad ki a pesti polgár?

A dupláját a keresetének.

Adóintés

Miután tudomásunkra jutott, hogy a pesti adóalanyok pontosan eleget tesznek adófizetési kötelezettségeiknek, ami a jelenlegi súlyos kereseti viszonyok közt mindenképpen luxus-számba megy, felhívjuk Címzettet, hogy adóösszege után az előírt 10 százalék luxusadót haladéktalanul rójja le.

Adóprésigazgatóság.

Duca belügyminiszter mosolyog

Kedves Borsszem Jankó! A bukaresti félhivatalosban úgy nyilatkozott Duca román belügyminiszter, hogy mikor a forradalomról hallott beszélni, nem tudta elfojtani mosolygását. Hát én azt kívánom Duca úrnak, hogy soha életében ne legyen jobb mulatsága! Tisztelettel egy erdélyi magyar.

Egy kis politika

— Valami légi értekezletről olvasok. Hát ez meg micsoda?

— Ez kérem a hivatásos magyar politikusok gyülekezete, azoké, akik már évtizedek óta beszélnek a levegőbe. Ettől aztán megromlott a levegő és most azon tanakodnak, hogyan kéne megtisztítani. A magam részéről, azt hiszem, egy levegő-kormánybiztosi ki-nevezés lesz a dolog vége.

LAPZÁRTA:

Mozgalom az elmeorvosok között

A magyar elmeorvosok körében mozgalom indult meg új tébolydák létesítése céljából. A mostani elmeógyógyintézetek befogadókéességét a telefon-automatával életbelépett új rendszer ugyanis már az első napokban oly erős próbára tette, hogy a szakorvosok nem tudnak felelősséget vállalni a továbbiakért.